

kunde være med til for at forsvare mit Lands Selvstændighed i 8 eller 14 Dage længere, end man ellers vilde kunne, at lægge saadanne Byrder paa Befolkningen, som den vilde komme til at lide under ikke i 8 Dage eller i 8 Uger, men i mangfoldige Aar. Saa stærkt strækker min Fædrelandskjerlighed sig ikke. Nei, hvis de Herrer Militære kunne fremstaae for os gyldige Grunde for, at det er os muligt i en ulige Kamp at forsvare os — og vi kunne aldrig vente Andet end komme til at staa overfor en ulige Hjende — kunne de faae os med. Selv mig, som hører til de absolute Fredsvenner, vilde de kunne faae med. Men de kunne ikke faae mig med til at oppuste en ufornuftig Fædrelandskild i Hjerterne eller til at løbe Banden imod Muren. De kunne faae mig med til det, som strider imod mit Hjertes Tilbøielighed, ved at give mig saadanne Grunde, at jeg kan se, at mit Fædrelands Fremtid er ved Gjenneførelsen af deres Forslag forsværet og garanteret ikke alene for Uger, men efter menneskelig Betragtning for en saadan Tid, som man kan kalde påseende. Seg er vis paa, at de Herrer Militære, naar de gaa til Valg, ikke ville komme med saadanne Udtalelser som det ærede Medlem fra Randers (N. B. Jensen: So overalt!). De ere nemlig fuldstændig uholdbare (N. B. Jensen: Maa jeg bede om Ordet!). Naar det ærede Medlem udtaler det her og vil udtale det andetsteds, er han altsaa forpligtet til overfor mine Bemærkninger her at godtgjøre, at vort Land eller Folk, saaledes som der staa her, maatte bukke under i 1864, fordi Forsvarsmidlerne ikke vare tilstrækkelige. Nei, det var ikke Tilfældet. Selv om vi havde været aldrig saa stærkt befæstede i 1864, kan det ærede Medlem fra Randers ikke faae mig til at tro, at Stormagter som Østerrig og Preussien ikke skulde have været istand til at knække vor Magt, det er dog det, de have gjort, og det ville de kunne gjøre, saa maa de Herrer Militære befæste saa stærkt, de ville.

N. B. Jensen: Seg har aldrig troet paa Muligheden af, at vi skulde kunne tæække to Stormagter. Seg vedkjender mig fuldt ud, hvad jeg har sagt igaar her i Salen, og hvad jeg siger her i Salen vedkjender jeg mig ogsaa udenfor Salen, men det ærede Medlem har fra først til sidst misforstaaet ethvert Ord af det, han har citeret. Seg nævnte igaar, hvor Ansaret vilde komme til at hvile, naar Krigen kom, og jeg henvisse til Erfaringerne fra 1864 og til, at Grunden til, at vi ikke vare i Stand til at yde den Modstand i 1864, som vi kunde have ønsket, var den, at vi manglede de nødven-

dige Forsvarsmidler, og hvis det skulde gjen-tages saaledes, vilde, naar det atter kom til Krig, og vi atter maatte bukke under, det selv Samme gjentage sig med Hensyn til Ansaret. Det var det, jeg sagde, og jeg bragte ikke disse Udtalelser paa nogen som helst Maade i Forbindelse med Spørgsmaalet om Skj-benhavns Befæstning, saa denne Forbindelse fra det ærede Medlems Side er fuldstændig uberettiget. Og naar det ærede Medlem — jeg har kun Ordet for en kort Bemærkning, jeg maa altsaa indskrænke mig — vil have mit Svar paa, hvad jeg mente dermed, vil jeg svare ved at gjøre et Spørgsmaal. Tror da det ærede Medlem, at hvis vi paa Dybbølstillingen, i Stedet for at have de 10 fmaa Forter, vi havde, havde haft de 3 permanente Forter, som oprindelig vare foreslaaede, og hvis Dannebrog havde valet fra Dybbølstillingen, da Conferencen traadte sammen i London, tror det ærede Medlem da, at Resultatet vilde være blevet det samme, som det blev? Seg tror det ikke. (Hør paa Tilhørerpladsen).

A. Holst: Det nytter ikke, at det ærede Medlem siger at han igaar ikke udtalte det, som jeg sagde, men selv citerede det som „vi vilde kunne gjøre Modstand noget længere“, thi forsaavidt Rigsdagstidenden er rigtig, staaer der om Krigen 1864, at vor Hær maatte bukke under i den ulige Kamp, fordi man ikke havde givet den de fornødne Forsvarsmidler, medens det var Tid, det er noget Andet end „at yde Modstand noget længere“. Det ærede Medlem behøver ikke, skjøndt jeg ikke er Militær, at oplyse mig om, at jo bedre Forsvarsmidler man har, desto længere kan man yde Modstand, men det ærede Medlem maa ikke stille det Spørgsmaal til mig, om jeg tror, Udfaldet var blevet et andet, hvis Dannebrog havde valet fra Dybbøl, da Londonconferencen traadte sammen, thi det veed hverken det ærede Medlem eller jeg. Det er et meget stort Spørgsmaal, eftersom vi stod lige overfor to Stormagter, og det Spørgsmaal kan ikke afgjøres nu. Seg kan vende det om mod det ærede Medlem, og han vil lige saa fuldt blive mig Svar skyldig.

Første Viceformand (Høgsbro): Seg maa bede Tilhørerne om at erindre, at det ikke er tilladt dem her at give deres Mening tilkjende.

Pausen: Seg vil fortsætte, hvor det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) slap, og jeg vil sige, at jeg havde aldrig troet paa Mulig-